

PYJAMASTROLDEN

Pyjamastrolden

Forfatter: Erik Søndergaard

Udgivet af:

Gärsnäs Slott AB
SE 272 96 Gärsnäs
e-mail: es@garsnas-slott.se
www.garsnas-slott.se

ISBN: 87-988889-2-7

Af samme forfatter:

Februar 2002: ISBN 87-988889-0-0:
"Den kultiverede egoist/De ukultiverede egoister"

April 2002: ISBN 87-988889-1-9:
"Den Ædle Råddenskab"

November 2002: ISBN 87-988889-3-5
"En Værre Historie"

Udkommer januar 2003:
"Øst for Håbet"

© Erik Søndergaard 2002
Vollerslev/Ringsted

Indhold:

	Side
Pyjamastrolden og Langøre	5
Langøre snuser sig frem	27
Pyjamastrolden på ferie	32
Pyjamastrolden møder en	70
Langøre bliver stjerne	85

FORORD

Da min søn var godt 5 år gammel, kaldte jeg ham en aften for "Pyjamastrold" og da jeg skulle putte ham, bad han mig fortælle en eller anden historie om Pyjamastrolden. Så var det jo bare om at finde på noget – hvad erindringer jeg ikke. I det efterfølgende halve år var min kone i gang med at etablere en virksomhed i udlandet for os, og den lille Pyjamastrold rejste med sin mor hver gang. 3 uger i udlandet, så et par uger hjemme og så fremdeles over længere tid.

Han bad mig så inderligt om at maile en historie om Pyjamastrolden hver gang han var i udlandet. Så må man jo bare i gang. Der skulle helst komme en side om dagen.

Senere har nogle af hans kammerater også fået en kopi, og det fik mig til at tænke på at mange andre børn måske kunne have glæde af de små historier. Men da historierne ikke vil gøre krav på at overgå til den evige litteraturhistorie, synes jeg det er passende at forære dem til enhver der måtte have lyst til at læse dem for sine børn.

Men ikke nok med at de er gratis. I er også velkomne til at redigere i manuskriptet. Børn elsker jo selv at have en plads i historien. Derfor foreslår jeg I retter Pyjamastrolden til jeres barns navn eller kælenavn. Andre navne i historierne må også ændres så de passer til kammerater osv. Synes I at hunden skal ligne jeres egen, må de nødvendige ændringer også foretages. Brug "Søg og erstat" funktionen, så går det nemt. Skal Pyjamastrolden laves om til en pige må I også gøre det. Husk så også at ændre han/hun og hans/hendes. På tilsvarende vis kan I med lidt snilde indsætte et foto af jeres barn på cirkusplakaten (side 90) i den sidste historie.

I har også lov til at omformatere i manuskriptet. Det er født i A5, men måske A4 passer jer bedre? A5 er dog et behageligt læseformat, og under "sideopsætning" kan indstilles så der udskrives to A5 sider på et A4 ark, hvis I ikke har A5 papir hjemme. Alle de tomme bagsider kan passende udnyttes til at barnet alene – eller med jeres hjælp – tegner et eller andet fra aftenens historie.

I har måske undret jer over at forsiden er tom bortset fra titlen. Det er fordi jeres barn sikkert vil synes godt om selv at få lov til at tegne sin egen forside, eller måske I kan lave en kollage med et foto af jeres barn. På den måde bliver bogen meget personlig og sjov at have når barneårene for længst er borte.

Det eneste I ikke må, er at udnytte manuskriptet kommercielt, ændre andet end det der er nævnt ovenfor eller videresende det elektronisk. Så overtræder I lov om ophavsret, men bortset derfra et der frit slag til at lege med manuskriptet og få nogle herlige stunder med afkommet. (Hvis nogle venner gerne vil have en kopi, så henvis dem til www.drueholm.dk hvor de selv kan bestille et gratis eksemplar).

Hvis min søn fortsætter sin interesse for historier om Pyjamastrolden, vil jeg forsøge at fortsætte med nye historier og lade personerne i historierne blive ældre i takt med at min søn vokser op, så personerne foretager sig noget der afspejler hans faktiske alder – dog med et par år lagt til, for de fleste børn vil jo helst identificere sig med et lidt større barn.

Hvis der kommer en fortsættelse vil jeg sende jer en mail om det – I er også velkomne til at tjekke på www.drueholm.dk af og til. Der har I måske allerede læst den tredjedel af mine voksenbøger der er lagt på nettet som gratis smagsprøve? Næsten gang jeg er færdig med en ny voksenbog, vil jeg tillade mig at sende jer en mail. Bortset fra denne brug af jeres mail-adresse lover jeg den ellers ikke vil blive anvendt eller videregivet til andre.

Nu håber jeg I og jeres barn får det sjovt med historierne.
Venlig hilsen

Erik Søndergaard

Drueholm, september 2002

PYJAMASTROLDEN OG LANGØRE

1.

Pyjamastrolden var ked af det og kunne ikke sove. Hans mor og far var rigtig dumme. Han ville så gerne have en lille hundehvalp, men både mor og far sagde at de ikke ville have en hund i huset.

”Den sviner hele huset til,” sagde Pyjamastroldens mor hele tiden.

”Det bliver bare mig der skal gå tur med den,” gentog hans far hver gang Pyjamastrolden spurgte.

Men Pyjamastrolden havde lovet at han nok skulle gå tur med sin lille hvalp og at han nok skulle gøre rent, så hans mor ikke ville mærke at der var en hund i huset.

Og nu kunne han slet ikke falde i søvn, for han tænkte bare på den lille hvalp som han så gerne ville have. Han lå og tænkte på hvad den skulle hedde. Nutti? Pylle? Guffe? Nej han kunne ikke beslutte sig.

Men han havde set den. For hver dag cyklede han i skole og kørte lige forbi det sted hvor de havde hvalpe til salg. Og næsten hver morgen var hvalpene ud i haven. 4 i alt var der. Han havde allerede valgt den allersødeste. Perlende hvid med sorte prikker og lange, bløde øren der næsten nåede jorden. Måske den skulle hedde Prik?

Han var begyndt at cykle af sted i god tid, for så havde han tid til at snakke med sin lille hvalp. Der var et trådhegn rundt om haven hvor de løb rundt - og mange gange kom de hen til hegnet når han kaldte. Hans lille hund kunne godt lide at slikke på hans finger som han stak ind gennem trådhegnet.

En morgen var manden, der ejede hvalpene, kommet ud og havde spurgt om han kunne lide dem?

Det var en sød mand for da Pyjamastrolden havde fortalt at hans mor og far ikke ville have hund, havde han spurgt om han ikke ville komme ind i haven og lege med hundene et lille stykke tid.

Pu-ha hvor han cyklede stærkt for at nå i skole til tiden. For han glemte alt om skolen da han først var inde i haven og legede med hvalpene. Især var hans hvalp legesyg og trillede rundt på ryggen foran ham. Hoppede op ad ham da han satte sig på knæ og forsøgte at slikke ham i ansigtet.

Den dag hørte han ikke ret meget i skolen, for han tænkte hele tiden på den søde hundehvalp.

Om aftenen fortalte han sin mor og far at den søde mand havde inviteret ham ind i haven til hundehvalpene. ”Og den koster bare 800 kroner! Så den kan vi da godt købe, kan vi ikke?” spurgte han med sin sødeste stemme.

Men de sagde bare nej. Nej, nej, nej.

Da de havde spiste aftenmad, gik Pyjamastrolden op på sit værelse og lukkede døren godt efter sig.

Han lyttede ved døren og kunne høre at hans mor og far var i gang med opvasken. ”Godt,” tænkte han. ”Så har jeg tid nok.”

Han tog sin sparebøsse ned fra reolen og rystede den. Desværre havde han ikke selv nøglen til den, men han havde set hvordan hans far havde åbnet den en gang da de ikke kunne finde nøglen. Så han fandt en papirclips og rettede den ud.

Det var nu ikke så nemt, men til sidst lykkedes det da og ud trillede alle hans penge. Mønter og en enkelt seddel. Nu kom den største opgave, nemlig at regne ud hvor mange penge han havde. I skolen fulgte han heldigvis godt med i regning, så han vidste da lidt om hvordan man skulle gøre.

Han glattede omhyggeligt en 50 kroneseddel ud og lagde den foran sig. Derefter begyndte han at sortere alle mønter og lavede stabler alt efter værdien. 1-kroner for sig, 5-kroner for sig og så videre. Da han var færdig, tog han et stykke papir, en blyant og sin lommeregner.

”Lad mig nu se,” sagde han til sig selv. ”Her er seks 20-kroners mønter. Så skal jeg trykke først 6 på lommeregneren og så ”X” og så 20,00. Ja, det er vist sådan, der skal gøres.”

Han skrev resultatet på papiret 120 kroner. Da han havde talt alle mønter op, skyndte han sig at stoppe pengene i sparebøssen igen og satte den på plads. Nu ville der ikke ske noget hvis mor eller far skulle komme ind på hans værelse.

Så fat i lommeregneren igen. Alle tal han havde skrevet op, lagde han sammen på lommeregneren. I alt havde han 284 kroner. Der var lang, lang vej til 800 kroner. Og hvalpen skulle sælges inden 6 uger. Hvordan skulle han dog nå at spare så mange penge sammen?

Han havde nemlig besluttet at han ville have den hund og var sikker på at mor og far også ville komme til at elske den, når de først havde været sammen med den et par dage. Han havde også regnet ud at han kunne gemme den i det gamle klædeskab nede i kælderen de første dage. Der kom de sjældent, og så kunne han snige sig derned med vand og mad og lege med sin lille hvalp.

Da han kom ned i køkkenet igen, spurgte han: ”Kan jeg ikke få lov til at vaske op hver dag for 5 kroner?”

Hans mor var lige ved at tabe de tallerkner hun var ved at sætte på plads. ”Jamen, lille Pyjamastrold, har du pludselig fået lyst til at vaske op?”

”Det er nok mere for at tjene penge,” indskød hans far. ”Hvad skal du bruge dem til?”

Ja, det var ikke så nemt at svare på, så Pyjamastrolden veg udenom: ”Nå, jeg har da tit hørt jer tale om at det er rart at have lidt penge i reserve.”

Hans mor og far så på hinanden. Så sagde faderen: ”Jeg synes det er en god idé at du begynder at hjælpe til med både opvask og måske plæneklipping. Men jeg synes ikke du skal have penge for det. Vi betaler jo heller ikke mor for at vaske op. Her i familien hjælper vi bare hinanden og deles op opgaverne.”

Pyjamastrolden blev meget ked af det. Nu var hundehvalpen længere væk end nogensinde før. Hans far fortsatte: ”Til gengæld er du blevet så stor at det er på tide du begynder at få ugepenge. Mor og jeg har tidligere talt om det og aftalt at du skal begynde med at få 50 kroner hver lørdag, men så skal vi sammen finde ud af hvordan de skal bruges.”

Pyjamastrolden blev så glad at han kastede sig om halsen på sin mor og far. Men da han igen var på værelset og forsøgte at regne ud, hvor mange penge han fik de næste fem uger, kunne han se at det alligevel ikke ville blive nok. Så blev han ked af det igen.

Næste dag stoppede han igen op ved hegnet ind til hundene, denne gang efter skoletid. Han var heldig, for både hvalpe og hundemanden var ude.

”Jeg så dig cykle forbi i morges, men inden jeg kunne nå at kalde på dig var du væk. Det er da en rasende fart du kan cykle i,” sagde den rare hundemand og fortsatte: ”Kom indenfor og leg lidt med hvalpene hvis du har lyst. De har godt af at vænne sig til at lege med børn.”

Han skyndte sig rundt om huset og for ind i haven. Han fik nu at vide at den rare mand hed Andersen. Det var Andersen der spurgte hvilken af hvalpene han syntes bedst om. Det var der ingen tvivl om. Pyjamastrolden tog straks den lille med prikkerne op. Det var som om ørerne var alt for lange, de nåede næsten jorden og det fik den til at se så sød ud.

”Det er den her jeg gerne vil have. Men jeg har ikke 800 kroner til den,” sukede han.

Den rare Andersen så på ham og foreslog så: ”Du er jo en dygtig dreng, så jeg tror godt vi kan lave en aftale. Hvis du kommer forbi her 2 gange om ugen efter skolen og leger med dem og gør deres kasse ren, så skal du få den der til halv pris.”

”Jubii.” Pyjamastrolden hoppede af glæde og trykkede sin lille hundehvalp ind til sig. Men så kom han til at tænke sig om igen og sagde: ”Men mor og far vil slet ikke have at jeg får en hund. De er så dumme.”

”Nåh,” sagde Andersen stille. ”Den historie har jeg hørt før. Der er så mange voksne der er dumme og ikke kan forstå at børn har godt af at være sammen med dyr. Men lad os nu se om vi ikke kan finde på noget der får dem til at tænke sig om en gang til.”

”Det kan du godt glemme. Når de først har sagt nej, så forandrer de aldrig mening. Jeg har jo kendt dem hele livet,” sagde Pyjamastrolden og sukede igen dybt.

”Ja, ja, men lad os nu se. Leg nu lidt med hvalpene og kom så igen på torsdag.”